

ЖАЛБА
ДО КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
ОТНОСНО НЕСПАЗВАНЕ НА ПРАВОТО НА СЪЮЗА

От [REDACTED]

Националност: българин

Адрес:

[REDACTED]

Телефон: [REDACTED]

Електронен адрес: [REDACTED]

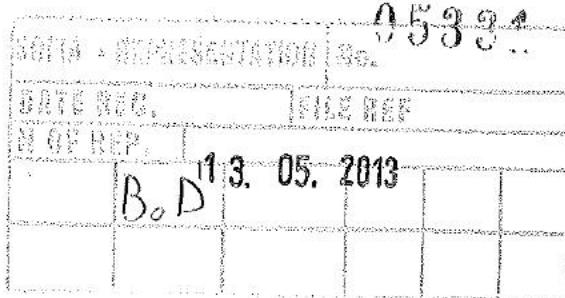
Представляван от [REDACTED]

от адвокатска колегия - Перник,

[REDACTED]

Идентификационна карта [REDACTED]

[REDACTED]

Срещу: Република България

Предмет: Нарушаване на правото на Европейския съюз от Република България с уредбата на статута на припознаването на дете и използването на тази противоправна уледба за трафик на деца.

Уважаеми Дами и Господа,

През 2009 г. в края на своя мандат, 40-то Народно събрание на Република България прие действащия в момента в страната Семеен кодекс. В новия Семеен кодекс бяха изцяло премахнати текстовете от чл. 38 в действащия преди него Семеен кодекс от 1985 г., които даваха право на Агенцията за социално

подпомагане, Прокуратурата и всички лица с правен интерес да оспорват извършено припознаване на дете.

Премахнатия текст:

Чл. 38. (Доп. - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Извън случаите по предходния член припознаването може да бъде оспорено от всяко лице, което има правен интерес, чрез иск, предявен в едингодишен срок от узнаването. Припознаването може да бъде оспорено и от Агенцията за социално подпомагане, както и от прокурора.

Твърдим и ще докажем, че това изменение на българският Семеен кодекс е направено в полза на групи, извършващи трафик на деца. Биологичното дете на моят доверител и той самият, като негов биологичен баща са жертви на този позорен метод за трафик на хора.

Схемата е проста: Трафикантите плащат на жена, която се съгласява срещу възнаграждение да роди дете, което веднага бива припознато от мним баща-купувач. След това майката и мнимият баща се съгласяват детето им да бъде осиновено от съпругата на мнимия баща и сделката е окончателно склучена. Съдбата на новороденото дете вече е в ръцете на новите му напълно законни юридически родители.

Тази практика не е тайна за никого и неведнъж е отразявана в пресата [http://btvnews.bg/133541-Nad_24_detsa_pripoznati_ot_chujdentsi_v "Maychin dom" za 2 godini.html](http://btvnews.bg/133541-Nad_24_detsa_pripoznati_ot_chujdentsi_v_Maychin_dom_za_2_godini.html)

С горецитиралото изменение на българския семеен кодекс е премахната опасността за трафикантите от намесата на истинския биологичен баща на детето, който до този момент в цялата история на българското право е имал права да се намеси адекватно и своевременно в защита на правата на детето си и на своите собствени права.

Възможността за оспорване на припознаването е залегната в законодателствата на всички държави членки на ЕС и на Русия. България се оказва единствената европейска страна, в която децата са превърнати обект на припознаване, а не субект на права. Само в България възможността за оспорване на

припознаване е сведена до нула в услуга на срамната търговия с деца извършвана от трафикантите на деца.

В първия си вариант Семейния кодекс от 2009 г. позволява единствено на майката на детето, припозналия и детето (след навършване на 14 годишна възраст) да оспорват припознаване, което дава гаранции никой да не може да развали една „сделка“ по продажба на дете.

След сигнал на доверителя ми до Министър-председателя от есента на 2010 г., законът беше изменен, като обаче беше върнато правото да оспорват припознаване само на Прокуратурата и Социалните служби в лицето на Дирекциите Социално подпомагане но не и на останалите лица с правен интерес. Към момента текстовете, отнасящи се до оспорване на припознаване се намират в чл.66 от Семейния кодекс на Република България:

Оспорване на припознаването (Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г.)

(Чл. 66. (1) Родителят или навършилото четиринацетдесет години дете може да оспори припознаването с писмено заявление до дължностното лице по гражданското състояние в тримесечен срок от съобщението. Ако припознаването не бъде оспорено, то се вписва в акта за раждане.

(2) Когато припознаването се оспори, припознаващият може в тримесечен срок от получаване на съобщението да предави иск за установяване на произход.

(3) Ако припознаването бъде извършено, преди да е съставен акт за раждане на детето, и родителят заяви по реда на чл. 65, ал. 1, че няма да го оспорва, припозналият се вписва веднага в акта за раждане като родител. Оспорване на припознаването от родителя след съставяне на акта за раждане не се допуска.

(4) Ако при припознаването детето е малолетно, то може да го оспори по съдебен ред до една година от навършването на пълнолетие или от узнаването на припознаването, ако узнаването е станало по-късно. Ако искът бъде уважен, припознаването се различава със съответна бележка в акта за раждане.

(5) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г.) Извън случаите по ал. 1 и 4 припознаването може да бъде оспорено по съдебен ред чрез иск, предявлен в едногодишен срок от извършването му, от Дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето и от прокурора.

В едно дело за оспорване на припознаване Прокуратурата и Социалните служби имат определени цели и задачи, които не съвпадат с легитимните интереси на биологичния баща на детето и на самото дете, както и на останалите правни субекти с възможен правен интерес. Освен това, не може да се очаква нито Прокуратурата, нито Социалните служби да защитават адекватно всички легитимни интереси. Биологичния баща, чийто права са нарушени, нито може да бъде представляван от имашите право да участват в дело по оспорване на припознаване, нито може да бъде конституиран като страна по делото поради липса на процесуално качество. Като се има пред вид, че подобни дела се гледат при закрити врата, той не може да бъде дори зрител в съдебната зала.

Това противоправно положение води до:

- Нарушаване на правото на ефективна правна защита на всички, които в следствие на измама или друго противоправно действие са лишени от възможността да припознаят детето си;
- Нарушаване на правото на детето да бъде отглеждано от биологичните си родители;
- Създават се улеснения за трафик на деца;
- Създават се изключително благоприятни условия за корупция.

Като следствие от горното, раздел Произход в Семейния кодекс на Република България е дискриминационен по полов признак. Създават се пречки един биологичен баща да докаже че е такъв, докато е изключително улеснено една майка да доказва бащинство в съда. Също, при оспорване на произход от майка, което е аналогичния случай на оспорване на припознаването, отнесен към другия пол, не се създават никакви пречки жена, претендираща че е майка на дете, да оспорва произход сама. В този случай Прокуратурата и Социалните служби изобщо не са задължени да се намесят. Този факт още веднъж навежда, че промяната на закона е направена изключително в услуга на трафикантите на деца.

Иск за установяване на произход от бащата

Чл. 69. Произходът от бащата може да се установи с иск, предявен от майката - в тригодишен срок от раждането на детето или от детето до три години от навършване на пълнолетието. Когато искът е предявен от детето, призовава се и майката.

Произход от майката

- Чл. 60. (1) Произходът от майката се определя от раждането.*
(2) Майка на детето е жената, която го е родила, включително при асистирана репродукция.
(3) Произходът от майката, установен с акт за раждане, може да бъде оспорен с иск, предявен от детето, от жената, посочена в акта като майка, от нейния съпруг, от жената, която претендира, че е майка на детето, и от мъжа, който претендира, че детето е родено от неговата съпруга.
(4) Като страна по делото се призовават и съпругът на майката, съпругът на жената, която оспорва произхода, както и детето.
(5) Произходът от жената, родила детето при асистирана репродукция, не може да бъде оспорван на това основание.

Ето я и конкретната история на моят доверител [REDACTED]

През януари 2010 г. той има връзка с млада жена и тя забременява по време на тази връзка. След известни колебания как да постъпи, в края на третия месец от бременността тя заявява на доверителя ми, че не иска дете (не била готова за това, не искала да си „пропилява живота с дете”, имала други планове). Вече са изтекли медицински приемливите срокове за аборт и дамата демонстрира, че страда тежко от ситуацията. Тогава по настояване на доверителя ми той и неговата приятелка постигат съгласие, че той след раждането ще поеме всички грижи по детето, а тя ще бъде свободна от отговорности. Дамата приема това разрешение, като доверителят ми се опитал да я убеди да остане с детето поне 2-3 месеца заради кърменето, но не успява. Двойката решава да остане заедно и да се съсредоточи върху раждането на детето, като оставя за след това уреждането на личните си отношения.

Издръжката на бъдещата майка е поета от доверителя ми. Той изпълнява охотно всичките и материални желания, които надхвърлят доходите му, но се справя благодарение на наличните си спестявания.

Преди очакваната дата на раждане доверителят ми е осигурил гледачка и е закупил всичко необходимо за отглеждане на детето.

В последните дни на бременността бившата интимна приятелка на доверителя ми спира да идва при него, а след датата на термина (15-ти октомври) се опитва да го убеди със съобщения по телефона, че лекарите са объркали датата за раждане и щяла да роди доста по-късно – през декември. Това обяснение не е прието за задоволително от доверителя ми и той се обръща към частен детектив, от чийто услуги разбира, че детето вече е родено и припознато от непознат за него семеен мъж. Детективите изразили мнение, че вероятно детето е било продадено и че случая надхвърля техните възможности.

Доверителят ми провежда консултации с доста адвокати, но всички били единодушни, че законът не му дава никакви шансове за оспорване на извършеното припознаване. Само един адвокат се е наел да опита действия по линия на сигнализиране за престъплението – продажба на дете, за което доверителят ми подава сигнал до Софийска районна прокуратура (СРП), Дирекция Социално подпомагане (ДСП) по местоживееще на майката и Държавна Агенция за закрила на детето.

В края на декември 2010 г. законът е променен и беше върнато правото за оспорване на припознаване на Прокуратурата и ДСП.

По време на прокурорската проверка детето е било осиновено от съпругата на извършилия припознаването в Софийски градски съд и никой от съзираните от доверителя ми институции не е реагирал срещу това.

Софийска Районна прокуратура през март 2011 г. издава постановление за отказ от образуване на наказателно производство. Все пак делото е прехвърлено в Софийска градска прокуратура и през май 2011 г. е подадена искова молба за оспорване на припознаване по чл. 66(5) от Семейния кодекс.

По лично мнение на доверителя ми Софийски градски съд „явно приема това дело като последна грижа, насрочва първо заседание на 22 юни 2012 г.“ Преди да се проведе заседанието доверителят ми е отстранен като страна по делото и не получава никакви сведения за него. На споменатото първо заседание не се явява прокурорът, подписал исковата молба, а друг прокурор. Явлия се прокурор решава че детето вече си има родители и оттегля иска. Тъй като доверителят ми не е страна по делото - не може да поисква от съда продължаването му.

СГП обжалва оттеглянето на иска пред Апелативен съд, но и Апелативният съд, а след това и Върховният касационен съд потвърждават прекратяването на делото.

Тъй като срока за подаване на иск по чл.66 (5) от СК е една година от припознаването, всичко приключва, поне чрез вътрешноправни средства.

Към този момент майката на детето вече осъзнава грешката си и казва че би искала да я поправи. Тя дава на доверителя ми нотариално заверена декларация, че само доверителя ми може да бъде баща на детето, но тримесечният срок, в който тя може да оспорва припознаването е изтекъл отдавна.

Република България е нарушила следните разпоредби от правото на Европейската общност:

1. Член 47 от Харта на основните права на Европейския съюз - Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес
2. Член 24 (3) от Харта на основните права на Европейския съюз - Всяко дете има право да поддържа редовно лични отношения и преки контакти с двамата си родители, освен когато това е против неговия интерес.
3. Член 21 (1) от Харта на основните права на Европейския съюз - Забранена е всяка форма на дискриминация, основана по - специално на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политически или други мнения, принадлежност към национално малцинство, имотно състояние, рождение,увреждане, възраст или сексуална ориентация.
4. Член 7 от Харта на основните права на Европейския съюз - Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговите съобщения.

В опит за решаване на проблема с оспорване на припознаване в Семейния кодекс на Република България и с настояване за връщане на целия текст от премахнатия през 2009 г. чл. 38 от Семеен кодекс 1985 г. доверителят ми се обръща с надежда към:

1. Народно събрание на Република България.
Прилагаме отговор от Председателя на Правната комисия на НС, в който просто се констатира, че законът не позволява на лица с правен интерес да оспорват припознаване. На следващите писма на доверителя ми, в които той призовава да се промени закона, няма отговор.
2. Министерство на правосъдието на РБ
Прилагаме отговори, в които от Министерството твърдят, че няма проблем със закона, тъй като лицата с правен интерес могат да се обърнат към Прокуратурата или Социалните служби.
3. Министерство на труда и социалната политика – прилагаме отговори.
4. Министър-председателя на РБ
Прилагаме отговор на писмо на доверителя ми до МС, в което той моли за съдействие двете министерства – МП и МТСП да уеднаквят версийте си относно закона. Отговорът е неразбираем и още по-противоречив.

След като посочените горе институции отказват да предприемат каквото и да е за промяна на закона закона, доверителят ми се обръща и към Президента на републиката, Омбудсмана и Главния прокурор с молба да сезират Конституционния съд на РБ във връзка с дискриминационния характер на раздел Произход в СК (в България гражданите нямат право да сезират Конституционния съд). От Прокуратурата отговарят, че КС се е произнасял по подобни казуси – КС разглежда конституционообразност само на приети текстове, а не на липса на законови текстове – прилагаме отговора. Омбудсманът в едно доста зле подредено и необосновано писмо, излага тезата, че ограничаването на права е нещо съвсем нормално и липсата на възможност за оспорване на признаване е в „духа на континенталната традиция“. Както споменахме по-горе, ние твърдим точно обратното – че България е единствената държава в цяла Европа, в която твърдящия че е истински бапта на конкретно дете не може да се оспорва признаването на това дете извършено от друг мъж.

Президентът не отговаря.

Последното действие на доверителя ми, преди да подаде настоящата жалба е писмо, описващо проблема, до г-жа Вивиан Рединг, с молба да бъде препратено на компетентните институции в РБ с препоръка за уважаване на европейските правни ценности. Получен е отговор (JUST C1/MS/tg/(2013)451739) подписан от г-н [REDACTED] изпълняващ длъжността началник на отдел, в който общо взето се казва, че Европейската комисия няма обща компетентност да се намесва в областта на човешките права пред правителствата на държавите членки. Прилагаме писмото до г-жа Рединг и полученият отговор.

Петиум: Моля да приемете настоящата жалба, да я разгледате и след като се убедите, че е налице нарушаване на правото на Европейския съюз от страна на Република България, изразяващо се в наличието на правни норми в българското право, които нарушават горепосочените разпоредби на Хартата на основните права на ЕС и че с това се улеснява трафика и търговията с деца, да наредите на Република България да отстрани това нарушение като и дадете срок за това отстраняване. Отстраняването да се състои във възстановяване на правото да се оспорва признаване на дете от всеки, който има правен интерес от това в съответствие с принципите на правото на ЕС и на добрия правни традиции на неговите държави-членки, както и да се предвиди ред, по който да се защитят правата на жертвите на въведената с новия български Семеен кодекс забрана да се оспорва признаване на дете, до момента на бъдещата и отмяна. Ако евентуално Република България не се съобрази с Вашето нареждане моля да заведете иск за установяване на нарушение на правото на Съюза пред Съда на Европейския съюз.

Доверителят ми разрешава на Комисията да разкрие самоличността му пред властите от Република България, срещу която е направена жалбата.

гр. София
11.05.2013 г.

...

ПЪЛНОМОЩНО

Долуподписалият се [REDACTED], националност: българин

С адрес:

България, Телефон: [REDACTED] Електронен адрес: [REDACTED]

УПЪЛНОМОЩАВАМ:

адвокат [REDACTED] от адвокатска колегия - Перник, Личен
номер [REDACTED] Идентификационна карта [REDACTED] издадена на [REDACTED]
[REDACTED]; Адрес: област: Перник; община: Перник;

следните права: Да изготви и подаде в Европейската комисия жалба
срещу Република България за нарушаване на правоно на Европейския съюз относно
невъзможността за оспорване на припознаване на дете от заинтересованите страни;
процесуално представителство във връзка с жалбата пред други институции и
органи на Европейския съюз и на неговите държави членки и при евентуалното и
оспорване да предприема необходимите правни действия, да води дела пред
компетентните съдилища до окончателното им свършване във всички инстанции, да
признава исканията на ответната страна, да се отказва от исканията или да ги
намалява, увеличава и изменява, да сключва спогодба и преупълномощава и други
адвокати с правата по настоящето пълномощно.

УПЪЛНОМОЩИТЕЛ:
[REDACTED]

УПЪЛНОМОЩЕН:
[REDACTED]

Mrs. Viviane Reding
European Commissioner for Justice, Fundamental Rights and Citizenship
European Commission
B-1049 Brussels BELGIUM

[REDACTED]
[REDACTED]
Sofia, Bulgaria
e-mail: [REDACTED]

Dear Mrs. Reding,

I turn to you in relation to the conscious violations of human rights in Bulgaria and the support through lobbying laws of criminal activities, such as child trafficking, selling and stealing children. Moreover, this is done by a second consecutive government and Parliament.

I hope you forward my letter to the competent institutions in Bulgaria with recommendations for respect and regard for the European law. My efforts in this direction have been futile.

In brief - in 2009, at the end of his term, the 40th National Assembly of the Republic of Bulgaria adopted a new Family Code. In practice, it is outdated even before its adoption, for it creates a problem with the parental responsibilities for children born out of wedlock. Taking into account the trend in Europe in terms of cohabitation, this is not at all unimportant.

The legal framework in the 'Origin' section of the Family Code of the Republic of Bulgaria leads to disrespect and violation of parental rights and gender discrimination on the one hand, and on the other hand, it endorses the criminal sale and theft of children.

In this section of the Family Code there is only definition of origin from the mother and the father in the conditions of marriage. Nothing is mentioned about origin from the father in conditions outside marriage. In its initial version the Family Code in 2009 forbade recognition challenge made by anyone other than the mother and the person who recognized the child, and the child itself after reaching a certain age. The right to challenge was

taken away from all the affected parties with a legitimate interest, as well as the Prosecution and the Social Services.

The aim of this law is clear: Child trafficking in the country is of very large proportions, according to people familiar with the problem, the profits gained from child trafficking is greater than those gained from the sale of coffee. The sale of children in our country is prohibited and is a criminal offence, but those involved in this activity have found a loophole in the law - the buyer recognises a child of an unmarried woman, with whom he has reached an agreement. If he is married, after one month, the child's mother consents to the adoption and the child is adopted by his spouse.

Cutting the rights to challenge the recognition in practice makes it impossible for someone to break the deal.

In October 2010, the Council of Ministers notified the Prime Minister Borissov by email. At the end of December 2010 there was an amendment to the law which authorised the Prosecution and Social Services also to challenge recognition - Article 66 (5) of the Family Code.

When I pose the question why people with a legal interest (biological parent or their heirs) are not given back the right of acknowledgment, the Ministry of Justice said that any person who considers that his rights have been violated, may contact the prosecutor's office or the Social Services.

My further inquiries convinced me that the opinion of the Ministry of Justice is incorrect, because neither the Social Services nor the Prosecution have the right to protect one's personal interest.

The Social Assistance Directorate may challenge recognition only when the recognition is not in the child's interest in relation to their function as authority for child protection – a statement I received from the Ministry of Labour and Social Policy. It should be noted: the assessment of whether the acknowledgment is in the interest of the child is made by the Social Services solely on the question whether the recogniser can take care of the child.

The Prosecution only protects the public interest. It can interfere when a crime has been reported, for example sale of children, but the transfer of money in the general case is improvable and therefore investigation of this crime is almost always doomed to failure. The Prosecution can also interfere in cases of circumvention of adoption procedures. In this situation, the biological parent (or another person with a legal interest) could not be a party to challenge proceedings, since they do not have the right to claim. Violated are the fundamental rights of everyone affected by crime (theft of a child is virtually an extremely serious offence, whether it is reflected as such in our Criminal Code, or not) - the right to be acquainted with the course of criminal proceedings or the trial, to present

evidence, to appeal acts when one's rights are violated, to ask for further proceedings, in cases where the Prosecution has withdrawn.

My attempt to get support from the Prime Minister for a more serious approach to the problem by the Ministry of Justice has led to no result; the response from the Council of Minister's office was more than superficial and incomprehensible. Unsuccessful were also my attempts to convince the National Assembly of Bulgaria to correct the law. Neither the letters sent to the Chairman of Parliament and the Chairman of the Legal Affairs Committee, nor the letters to individual members of the government (I made all of the jurists in the GERB parliamentary group familiar with the situation with the 'Origin' section of the Family Code) and the opposition led to any action.

The last thing I could do is ask the Ombudsman and the President to refer to the Constitutional Court for the violation of parental rights and the discriminatory nature of the 'Origin' section of the Family Code. The President did not even answer, and Ombudsman responded with a long letter trying to convince me that a violation of parental rights is nigh the most normal thing and is fully in line with the continental tradition. The truth in this case is the following – there is neither a good reason for the inevitable violation of rights in the public interest, nor is there a clear and unambiguous legal provision limiting parental rights in conditions outside marriage.

Bearing in mind the fact that in addition to human rights violations and failure to provide effective legal protection, limiting the right to challenge the recognition is also a legal instrument protecting the trafficking of children, I would like to ask for assistance in exerting pressure for relevant changes in the Bulgarian legislation.

07 January 2013

Sincerely: .

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL JUSTICE

Directorate C: Fundamental rights and Union citizenship
Unit C.1 : Fundamental rights and rights of the child

Acting Head of Unit

Brussels,
JUST [REDACTED] (2013) 451739s

[REDACTED]
Sofia, Bulgaria
E-mail: [REDACTED]

Dear Mr [REDACTED]

Thank you for your letter of 7 January 2013 in which you complain about the new family code in Bulgaria which allegedly does not provide sufficient protection from trafficking of children born out of wedlock. You ask the European Commission to intervene.

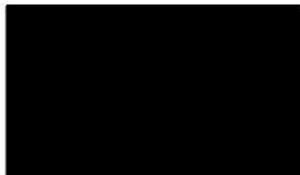
Under the Treaties on which the European Union is based¹, the European Commission has no general powers to intervene with the Member States in the area of fundamental rights. It can only do so if an issue of European Union law is involved.

Pertaining to trafficking in human beings, the EU has adopted the Directive 2011/36/EU on preventing and combating trafficking in human beings and protecting its victims, and replacing Council Framework Decision 2002/629/JHA², which is an instrument of criminal law nature. The Directive prescribes a set of provisions for child victims, including unaccompanied minors. The Commission following the transposition deadline (06 April 2013) will monitor the compliance of Member States.

On the basis of the information provided in your letter, it does not appear that the matter to which you refer is related to the implementation of European Union law.

For this reason, I have to inform you that it is not possible for the European Commission to follow up on this issue.

Yours sincerely,

Baffo c' spazio RAA

¹ Treaty on European Union and Treaty on the functioning of the European Union

² OJ 2011 L 101, p. 1.

БЪЛГАРСКИ ПОЧИ ЕАД
София ч. Асен Стефан 1
БУЛАВАТ: 121396123
PC 1379 София, каса 2
София к.к. Европа, бл.7
ЗДАС N: 86121396123

обр. 202/301

Оператор ВЗ
ПД за членнина без ЕС
Ед. цена: 10.68
количество: 1.000
сума: 10.68

ОБЩА СУММА: 10.60

ДОС = 0.08 %
СБОРОТ: 10.60
ДОС: 0.00
НЕТО СУММА: 10.60
В БРОЙ 10.60
01 артикул

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

07 642 5844 B6		Получател: Viviane Адресътържател: пощ. код: 1600 [REDACTED]
☐ Прека пощ. режима	☐ Адресътържател:	
☐ Приоритетна	☒ пощ. код:	
☐ Неприоритетна	☐	
ТЕХ	AB	Идентификационен №: [REDACTED]

пощенска услуга		Неразреден сектор			Неразреден сектор			Неразреден сектор		
ПП	кодем	R	2	ОС	предвид за НП	предвид из 20 кг	ОС	на (до) разпредел. до посъдяване, НП	ОБЩА ЦЕНА	пред:
		[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]			
3								5.30		
Мили км и 0.30 ст.										

07 642 5858 B6 Получател: Justice and Privacy
[REDACTED]

в. 089676 07-01-2013 10:36
ФИСКАЛЕН БОН

1213617 3626567

Мак
 Пощенска карта
ПП
 Секретарка
 Неприоритетна

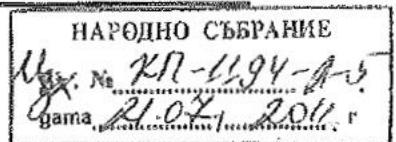
ОБЯВЕНА СТОЙНОСТ: НАЛОЖЕН ПЛАТЕЖ: AB Тегло: 0,038

пощенска услуга		Неразреден сектор			Неразреден сектор			Неразреден сектор				
Предвид - до 50 г	кодем	Тегло ав:			R	2	ОС	предвид из 20 кг	ОС	на (до) разпредел. до посъдяване, НП	ОБЩА ЦЕНА	пред:
		предвид	кодем	ЛП								
21 30					[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	5.30				
Мили км и 0.30 ст.												

Марк с официален обл.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТИ ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

До г-н [REDACTED]
[REDACTED]

Уважаеми господин [REDACTED]

В деловодството на Комисията по правни въпроси постъпи Ваше писмо.

Относно въпроса Ви за приетата ал. 5 на чл. 66 от Семейния кодекс, в сила от 21 декември 2010 г., Ви уведомявам, че преди нейното приемане право да оспорят признаването имаха родителят или навършилото четиридесет години дете, с писмено заявление до длъжностното лице по гражданското състояние в тримесечен срок от съобщението. В случаите, когато при признаването детето е малолетно, то може да го оспори по съдебен ред до една година от навършването на пълнолетие или от узнаването на признаването, ако узнаването е станало по-късно.

С новата ал. 5 се регламентира правото на Дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето и от прокурора да оспорят признаването по съдебен ред чрез иск, предявен в едногодишен срок от извършването му, когато има доказателства, че признаването не е в интерес на детето.

Надявам се, че Ви бяхме полезни !

С уважение,

Председател на комисията
по правни въпроси:

Искра Фидосова

Благодаря с уважение

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. "Славянска" № 1, тел.: 02/92 37 546, 92 37 366, 92 37 516,
92 37 576, факс: 02/980 92 22

Изх. № 94-А-26 21.06.2011
(Моля, цитирайте при отговор)

На Ваш №

ЛО

V

Копие:

ДО

НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
На Ваш № ПГ-1194-Л-20/2011 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

Във връзка с Ваше писмо, препратено ни от началника на Кабинета на председателя на Народното събрание, Ви уведомяваме следното:

Със Семейния кодекс, влязъл в сила на 01.10.2009г., оспорването на припознаване се уреди различно спрямо СК /отм./. Така според чл.66, ал.1 СК (преди редакцията от 21.12.2010 г.), легитимирали да оспорят припознаването бяха другият родител и детето, докато съобразно разпоредбата на чл.38 СК /отм./ легитимирано да предави иск за оспорване на припознаване, извън лицата по чл.37 СК /отм./, е всяко лице, което има правен интерес. С изм. на чл. 66, ал.5 СК, в сила от 21.12.2010 г. бе отстранен един пропуск и припознаването вече може да бъде оспорено освен от родителя или от ненавършилото четиринаесет години дете, така и от Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето, и от прокурора.

От писмото Ви не става ясно на кои трети лица имате предвид, че им е нарушено правото на оспорване. И след като правото да оспорят припознаването по съдебен ред е предоставено както на Дирекция „Социално подпомагане“ (Д „СП“), така и на прокурора, считаме че ако има заинтересовани, които имат основание за такова оспорване, извън лицата по чл. 66, ал.1 СК, могат да се обърнат към Д „СП“ по настоящия адрес на детето или към съответния прокурор, които да упражнят предоставените им правомощия по закон. В този смисъл т.нар. „трети лица“ не са ограничени да уведомят компетентните органи, в случай че имат съмнения за законосъобразността на действията, свързани с припознаването.

[REDACTED]
НА МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО

Благороден съдържател. [Signature]

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. "Славянска" № 1, тел.: 02/92 37 546, 92 37 366, 92 37 516,
92 37 576, факс: 02/980 92 22

Изх. № 94-Л-26/11
(Моля, читайте при отговор)

18.08.2011

На Ваш №

✓ ДО
[REDACTED]

Копие:

ДО
[REDACTED]

В МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ
На Ваш № 58/11/08.07.2011 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

Във връзка с Ваши писма, (вх. № 94-Л-26 от 04 юли и от 15 юли 2011 г.), препратени ни от началника на отдел „Приемна“ в Министерския съвет, Ви уведомяваме следното:

I. Считаме за неоснователно Вашето твърдение, че не сме се запознали с поставените въпроси в писмото Ви. В нашия отговор изчерпателно разяснихме възможностите за правото на оспорване на припознаването. Уведомихме Ви, че с приетото в края на 2010 г. изменение на чл. 66, ал.5 от Семейния кодекс бе отстранен един пропуск и припознаването вече може да бъде оспорено освен от родителя или от ненавършилото четиринаесет години дете, така и от Дирекция „Социално подпомагане“ (Д“СП“) по настоящия адрес на детето, и от прокурора. На поставения от Вас въпрос защо третите лица нямали право да обжалват Ви отговорихме, че съгласно действащата нормативна уредба ако има заинтересовани /т.e. трети лица/, които имат основание за такова оспорване, извън лицата по чл. 66, ал.1 СК то следва да се обърнат към Д“СП“ по настоящия адрес на детето или към съответния прокурор, които да упражнят предоставените им правомощия по закон. От изложеното съвсем логично се наложи изводът, че т.нар. „трети лица“ не са ограничени да уведомят компетентните органи, в случай че имат съмнения за законосъобразността на действията, свързани с припознаването.

Будете с оракулският [Signature]

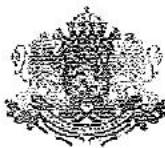
II. Не можем да вземем становище по повод изложеното от Вас твърдение, че „в дирекциите „Социално подпомагане” не подозират, че някой им е възложил права”, тъй като министърът на правосъдието няма правомощие да ръководи работата на тези дирекции. По поставения въпрос отговор може да даде единствено министърът на труда и социалната политика.

ЗА МИНИСТЪР:

(Заповед № ЗС-04-980/04.08.2011 г.)

Възраст отчитана:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕТО НА КАЧЕСТВОТО ISO 9001:2008

1051 СОФИЯ, УЛ. "ТРИАДИЦА" № 2, ТЕЛ. 8119 443, ФАКС 988 44 05, WWW.MLSP.GOVERNMENT.BG

Изх. № 94 МЛ-34
30.05.2011

ДО

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

С реализираните през месец декември 2010 г. промени в Семейния кодекс се регламентира правото на прокурора или дирекция „Социално подпомагане” да оспорят извършеното припознаване. Тази разпоредба няма за цел да обезпечи правото на трети лица да оспорят извършено припознаване, а цели да осигури възможност припознаването да се оспори от дирекция „Социално подпомагане” или прокурора, в случаите, когато има доказателства, че припознаването не е в интерес на детето. Това право е съобразено с функциите, които има прокуратурата по закон и специфичната роля на дирекция „Социално подпомагане” на орган за закрила на правата на детето.

По отношение на конкретно изложение от Вас случай бих искала да Ви информирам, че Агенцията за социално подпомагане, чрез Регионална дирекция за социално подпомагане София-град извърши проверка в дирекция „Социално подпомагане” – Лозенец. В резултат на извършената проверка, на отдела „Закрила на детето” са дадени методически указания за работа по случая и е подаден писмен сигнал до Държавната агенция „Национална сигурност” за предприемане на действия по компетентност.

В заключение бих искала да Ви уверя, че разбирам Вашите тревоги и искрено се надявам, че конкретният случай ще бъде разрешен по най-добраия за детето начин.

Бъдете съгласни! [Signature]

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КАЧЕСТВОТО ISO 9001:2008
1051 СОФИЯ, УЛ „ПРИАДИЦА“ № 2, ГЕРЛ; 8119-443, ФАКС: 988 44 05, WWW.MISP.GOVERNMENT.BG

Изх. №: 904-699
29.07.2011

ДО

НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

КОПИЕ:

На Ваш № 58/11/08.07.2011 г.

ОТНОСНО: Информация относно случая на г-н [REDACTED]

УВАЖАЕМА ГОСПОДО [REDACTED]

Във връзка с Вашето писмо, Министерството на труда и социалната политика (МТСП) извърши проверка по случая на г-н [REDACTED] в резултат на което предоставям на вниманието Ви следната информация:

На 28.12.2010 г. е подаден сигнал от г-н [REDACTED] до дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – Люлин, чрез който той оспорва припознаването на детето [REDACTED] определяйки го като незаконосъобразно.

На 27.01.2011 г. с писмо с Вх. № 3Д – 94 ЛЛ е подаден сигнал с идентично съдържание до ДСП – Лозенец и искане от страна на г-н [REDACTED] припознаването да бъде обжалвано от ДСП. Успоредно със сигналите, насочени към ДСП, в Агенцията за социално подпомагане (АСП) постъпва информация от лицето, че е сезиран и Софийска районна прокуратура за извършеното припознаване.

С писмо № 94 ЛЛ - 34 от 24.02.2011 г. в Министерството на труда и социалната политика е внесена жалба от г-н Данков и по случая е изискана проверка от Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ – София град.

С писмо с изх. № 9102/620 от 18.03.2011 г. е изпратен отговор от АСП до лицето, с копие до МТСП, в който се посочва, че е извършена проверка по случая за детето [REDACTED] от РДСП – София-град в ДСП – Люлин и ДСП – Лозенец. Дадени са методически указания за последващи действия от страна на ДСП по настоящ адрес на детето.

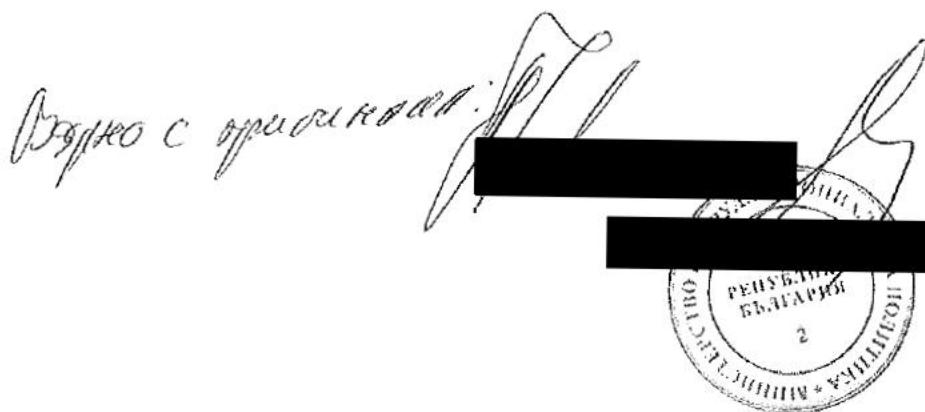
Уважа с уважение [Signature]

С писма с № 94 ЛЛ - 34 от 27.04.2011 г. и 17.05.2011 г. до министъра на труда и социалната политика, г-н [REDACTED] отправя въпроси, свързани с тълкуването на чл.66, ал. 5 от Семейния кодекс, както и искане за предоставяне на информация относно конкретните указания, дадени от АСП по случая на ДСП – Лозенец.

На 30.05.2011 г. е изпратено писмо с изх. № 94 ЛЛ - 34 от МТСП до г-н Данков в отговор на неговите писма. В отговора на МТСП са направени уточнения относно промените в Семейния кодекс и е посочено, че РДСП София-град е извършила проверка в ДСП – Лозенец. В резултат на извършената проверка са дадени методически указания за работа по случая и е подаден писмен сигнал от отдел „Закрила на детето“ към ДСП – Лозенец до Държавната агенция „Национална сигурност“ за предприемане на действия по компетентност.

С писмо № 94 ЛЛ - 34 от 05.07.2011 г. г-н [REDACTED] се обръща за съдействие към министър-председателя на Република България и председателя на Народното събрание, с копие до министъра на труда и социалната политика.

От гореизложеното става видно, че до този момент Министерството на труда и социалната политика е предприело всички необходими действия във връзка със случая на г-н Л. Данков.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕТО НА КАЧЕСТВОТО ISO 9001:2008

1051 СОФИЯ, УЛ. "ТРИАДИЦА" № 2, ТЕЛ. 8119 443, ФАКС 988 44 05, WWW.MLSP.GOVERNMENT.BG

Изх. № 94/М-34
16.04.2012

ДО

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

Бих искала да благодаря за направените предложения за прецизиране на нормативната уредба и да Ви уверя, че Министерството на труда и социалната политика е предприело всички необходими действия във връзка с Вашия случай.

Както вече Ви информирахме, по подаденият от Вас сигнал бяха извършени проверки от страна на Министерството на труда и социалната политика и Агенцията за социално подпомагане. Въз основа на проверките на отдел „Закрила на детето“ към дирекция „Социално подпомагане“ – Лозенец са дадени методически указания за работа, а Държавната агенция „Национална сигурност“ е сигнализирана за приемане на действия по компетентност. Към настоящия момент няма нови факти и обстоятелства, относими към конкретния казус.

Във връзка с предложението Ви за промяна на чл. 66 от Семейния кодекс ще си позволя да отбележа, че с промените в Семейния кодекс от месец декември 2010 г. на дирекция „Социално подпомагане“ бе дадена активна легитимация да оспори извършеното припознаване с оглед осигуряването на бързина и адекватност на действията, свързани със защита интересите на детето. Тази промяна е съобразена с функциите, които има дирекция „Социално подпомагане“ като орган за закрила правата на детето.

Фирмо с оригинални

ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР:

[REDACTED]

МИНИСТЕРСТВО НА
ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ
1051 София, ул. "Триадица" 2, тел.: (02) 8119 607, 9360550
E-mail: asp@asp.govtment.bg

Изх. №..... 94ЛЛ-11
..... 2012 г.

31.01.2012

ДО

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

Във връзка с подаденото от Вас заявление за достъп до обществена информация в Министерство на труда и социалната политика, препратено по компетентност в Агенцията за социално подпомагане (АСП) с вх. № 94ЛЛ-11 от 25.01.2012 г., Ви уведомявам следното:

Към чл. 66, ал. 5 на Семейния кодекс няма подзаконови текстове, които да уреждат задълженията на АСП и нейните териториални поделения по този член.

Много с уважение

ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР:

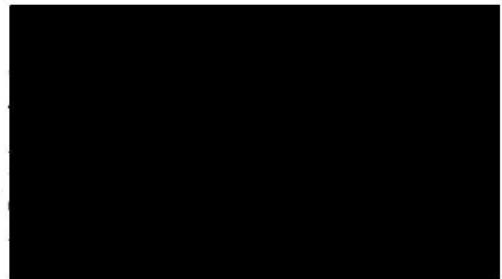
(Съгл. с)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

ДО

№ 58/11

25.11.2011

.....

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

Като продължение на кореспонденцията ни – наш отговор изх. № 58/11 от 07.01.2011 г. и писма изх. № 58/11 от 08.07.2011 г. и № 58/11 от 10.11.2011 г. Ви информираме, че в Министерския съвет на Република България нов сигнал по вече поставени от Вас въпроси.

Бихме искали да уточним, че в резултат на разпоредената от нас актуална проверка чрез компетентните институции сме уведомени за констатациите от извършеното проучване по постановените от Вас въпроси с писма, който са и до Вас, а именно: изх. 94-1-26 от 18.08.2011 г. на Министерството на правосъдието, подписано „за министър” от г-н [REDACTED] и изх. № 9104-699 от 29.07.2011 г. на Министерството на труда и социалната политика, подписано от [REDACTED]

Бъдете убеден, че внимателно се запознахме със съдържанието на настоящото Ви писмо. Установихме, че същото не съдържа нови факти и обстоятелства.

Приложено, предоставяме Ви копия на цитираните отговори.

Благодарим Ви, че се обрнахте към г-н Бойко Борисов – министър-председател на Република България.

ПРИЛОЖЕНИЕ: отговори – 2 броя.

С уважение,

НАЧАЛНИК НА
ОТДЕЛ „ПРИЕМНА“:

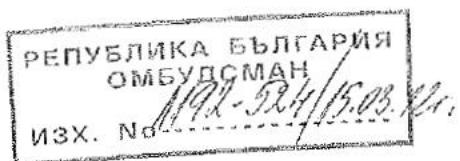

Изготвил:
/Д. Райнова/

Разположено с гриф „ГЛАВА“

ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО

Относно: Жалба № П1-Ж 524/9.2.2012 до омбудсмана на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

В писмото си до омбудсмана изразявате становище, че разпоредбата на чл. 66 от Семейния кодекс (СК 2009) противоречи на чл. 47, ал. 1 и 5 от Конституцията на Република България (КРБ) и е дискриминационна по полов признак и приканвате омбудсмана да сезира Конституционния съд с искане за установяване на нейната противоконституционност. По-специално считате, че липсата на законова възможност (каквато е съществувала при действието на отменения Семеен кодекс от 1968 г. и на този от 1985 г.) трети лица да оспорват припознаването е в конфликт с конституционната разпоредба на чл. 47, ал. 5, съгласно която ограничаването или отнемането на родителски права се определя със закон. Твърдите, че искането Ви не е свързано с конкретен случай, въпреки че от приложената към писмото Ви преписка с Министерството на труда и социалната политика, Министерство на правосъдието и Народното събрание става дума за конкретен случай с конкретно дете.

На първо място бих искал да Ви обърна внимание върху факта, че припознаването на дете и упражняването на родителски права са различни правни институти и в този смисъл разпоредбата чл. 47, ал. 5 от Конституцията няма отношение към чл. 66 СК. Ограничаването и лишаването от родителски права е уредено в членове 131 – 133 от Семейния кодекс и е в правомощията единствено и само на съда.

По отношение на припознаването, още първият Семеен кодекс от 1968 г. дава право на всяко лице, което има правен интерес, да оспори припознаването чрез иск (чл. 36 СК 1968, отм.). Постановление № 5 от 21.02.1979 г. на Пленума на Върховния съд за обобщаване на съдебната практика по някои въпроси на съдебното установяване на произход уточнява кръга на трети лица с правен интерес, като посочва, че правото да оспори припознаване принадлежи на всяко лице, което не е участвало в припознаването и на което не е съобщавано за припознаването (другия родител, детето). Правният интерес, който може да се основава на имуществени и неимуществени права и задължения между припознатия и роднините на припозналия или на морален дълг, както и правния интерес у лица, несвързани с припозналия чрез родство, трябва да бъде доказан. Този, който е припознал, е лице, участвало в припознаването и като такова няма право да предявява такъв иск.

Семейният кодекс от 2009 г. изключва т.нар. трети лица с правен интерес от кръга на активно легитимираните лица да оспорват припознаването, като обаче дава това право на дирекция „Социално подпомагане“ и на прокурора, респективно на

държавния орган, отговорен за закрила на детето и на държавния орган, отговорен за закрила на обществения интерес.

В повечето европейски държави оспорването на произход става единствено по съдебен ред, като съществуват редица ограничения – активна процесуална легитимация (т.е. кой може да оспорва в съда), погасителна давност (т.е. период от време, след който не може да се подава иск, оспорващ произход) и други изисквания. Така например съгласно холандското, немското и шведското законодателство законен произход може да се оспорва само ако се докаже, че законният баща на детето не е неговия биологичен баща. Според френското законодателство законен произход следствие на припознаване може да се оспори, ако съществува несъответствие с биологическия произход на детето или поради формални пропуски. Холандското законодателство съдържа и други изисквания за оспорване на произход основан на припознаване – така например родител не може да оспори произход от майката, ако мъжът е знаел, че жената е бременна преди встъпването в брак с нея. Родителите могат да оспорват припознаване само ако припознаването е извършено под влияние на заплахи, грешка или измама. Съгласно действащото френско законодателство ако мъж, жена и дете живеят заедно като семейство, други лица нямат право да оспорват законното бащинство на мъжа само защото той не е биологичен баща на детето – това не е в интерес на детето, не съответства на социалната значимост на бащинството и не засилва правната сигурност. Ограничаването на възможността да се оспорва законния произход произтича от желанието да се защитят съществуващите социални отношения като се ограничава кръга от лица, които могат да оспорват произхода.

Съществуват множество лица, които биха могли да имат интерес да оспорят произход на детето – майката, законния баща, биологичният баща, наследници на законния баща, държавата. Въпреки големия брой лица с потенциален интерес от оспорване на произхода на едно дете, в съвременните правни системи почти навсякъде техният брой е ограничен от съображения да се защити законното семейство и личния живот на членовете му. Кой може да оспорва произхода на детето? В Германия това са детето и законните родители на детето. Твърдящият биологично бащинство може да оспорва произход сам ако не съществуват семейни отношения между детето и законния му баща. Това ограничение цели да защити правната сигурност и законното семейство. Според френското законодателство правото да оспори законния произход на детето зависи от това дали законния произход и очевидната действителност съвпадат. При липса на такова съвпадение всеки с правен интерес може да оспори. Според холандското законодателство право да оспори произход следствие на припознаване имат законните родители и детето, при известни ограничения. Съгласно шведското законодателство биологичният баща, който не е законен баща, няма право да оспорва бащинство на съпруга на майката, но може да се обърне към социалните служби, които да разследват произхода на детето, само при условие, че подобно разследване няма да навреди на детето или на психологическото състояние на майката.

Прокурорът също може да оспорва произход на детето при припознаване – във Франция, Германия и Холандия. Във Франция прокурорът може да оспорва произход

на детето, ако биологичният баща не е законен баща и в три конкретни случая: несъответствие с действителността (например малка възрастова разлика между детето и призналия го, най-често при проституция на деца); при заобикаляне на закона; и при необходимост от защита на обществения ред. В Холандия прокурорът може да оспорва произход при признаване, когато призналият не е биологичен баща на детето и признаването нарушила обществения ред. В Германия, поради съществуващите разлики в правната уредба в различните провинции, право да оспорва произход от признаване имат т. нар. компетентни органи. Условията са призналият детето да не е биологичният баща на детето, да не съществуват социални семейни връзки между него и детето и да се докаже, че в резултат на признаването единият родител е придобил разрешително за работа или право на пребиваване в Германия.

Видно от изложената по-горе информация, уредбата на института на произход, установлен чрез признаване, е различен и е израз на различни обществено-политически и законодателни съображения, били те правна закрила на съществуващото семейство, недопускане на заобикаляне на законодателството, свързано с осиновяванията или борба с незаконната миграция.

Считам, че българската уредба е изключително близка до тази в повечето европейски правни системи от континенталната традиция и ясно изразява волята на законодателя да ограничи кръга от лица, които могат да оспорят признаването на детето в стремеж да защити най-добрания интерес на детето. Възможността дирекция „Социално подпомагане“ и прокурора да оспорват признаването е друг способ да се защити най-добрания интерес на детето и правната сигурност.

Мерен с оригинал

КОНСТАНТИН ПЕНЧЕВ
ОМБУДСМАН
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА

Вх. № 13024/2011 г.
София, 21.12.2011 г.

ДО

[REDACTED]

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН [REDACTED]

В писмото си до главния прокурор /което сте изпратили на ДАНС и МС/ Вие твърдите, че в новия Семеен кодекс /СК/ е премахната възможността за оспорване на припознаването на дете от всяко лице, което има правен интерес, органите за социално подпомагане и прокуратурата, каквато възможност е била предвидена в чл. 38 на отменения СК. Според Вас това е противоконституционно, създава условия за „законна продажба на деца“ и предлагате да се вземат мерки в тази насока. В тази връзка беше извършена задълбочена проверка и Ви отговарям следното.

Намирам, че изложеното в писмото Ви не е съобразено с промените на СК, обнародвани с ДВ, бр. 100 от 21.12.2010 г. Тези промени включват и нова ал. 5 на чл. 66, с която законодателят е възстановил частично разпоредбата на чл. 38 от СК /отм./ и е предвидил Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на лицето и прокурора да могат да оспорят припознаването на дете в едногодишен срок от извършването му. Не е възпроизведена само възможността такова оспорване да се извърши от всяко лице, което има правен интерес.

Но отпадането на тази възможност е в съответствие с утвърденото в правната доктрина становище за припознаването като строго личен, едностраничен, формален, декларативен и неотменим акт на признаване на родителя /майка или баща/, че определено дете е негово. Това позволява припознатото дете да расте в естественото си биологично семейство под грижите на своите родители /Н.Меворах, Семейно право, 2 изд., изд. Наука и изкуство, С., 1956 г., с. 62-65; Л.Ненова, Семейно право на НРБ, изд. Наука и изкуство, С., 1978, с. 374-378; Цанкова, Ц., М.Марков, А.Станева, В.Тодорова, коментар на новия Семеен кодекс, ИК Труд и право, С., 2010, с. 260-262/. Като е преценил тези съображения законодателят в действащия СК е приел за

*Върно с *дата**

целесъобразно и е изключил възможността за оспорването на припознаването по такъв общодостъпен начин, какъвто предвиждаше чл. 38 от отменения СК. Целесъобразността и обосноваността на тази преценка на законодателя може да се обсъжда, но това е въпрос на законодателна дейност, а не е въпрос на конституциосъобразност и на компетентност на Конституционния съд.

По смисъла на чл. 149, ал.1, т. 2 от Конституцията противоконституционността на закон е противоречие на съществуващ закон с изрични конституционни разпоредби. В случая не става въпрос за съществуваща законова разпоредба, а за отсъствие на такава, съществувала в чл. 38 от отменения СК. Касае се за законова празнота в действащия СК от 2009 г.

Конституционният съд е взел отношение по подобен въпрос с Определение № 2 от 14.04.1994 г. по к.д. № 1 от 1994 г.: „Конституционният съд не е компетентен да разглежда твърдения за съществуваща непълнота в даден закон. Такива пълномощия той няма. Съдът е компетентен да се занимае единствено с пристигнати закони.“

По изложените съображения главният прокурор няма основание да сезира Конституционния съд по повод писмото Ви.

Не споделям виждането Ви, че настоящата правна уредба на оспорването на припознаването на дете дава възможност за злоупотреби и за „продажба на деца“. Освен, посочената вече възможност в едногодишен срок Дирекция „Социално подпомагане“ и прокурорът да могат да оспорят припознаването, следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 65, ал. 2 СК. След промените, обнародувани в цитирания вече ДВ, бр. 100 от 21.12.2010 г., длъжностното лице по гражданското състояние е задължено да съобщава за припознаването в 7-дневен срок от извършването му, на другия родител, ако той е известен, на детето, ако то е навършило четиринаадесет години, както и на Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето. Това дава достатъчно гаранции за недопускане на злоупотреби с института на припознаването.

ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
ПРИ ВКИ:

Възможно с време

